

16WWE0987
30.9.2010

Vapo Oy
Lintunevan linnustoselvitys, Teuva - Kurikka

Vapo Oy: Lintunevan linnustaselvitys, Teuva - Kurikka**Sisältö**

1	JOHDANTO.....	1
2	LASKENTAMENETELMÄ.....	1
2.1	Pistelaskenta	1
3	TULOKSET	2
3.1	Muuttolinnuston yleiskuvaus.....	2
3.2	Suojelullisesti huomattavat lintulajit.....	4
3.2.1	EU:n lintudirektiivin lajit, EVA-lajit sekä UHEX-lajit.....	4
3.2.2	Luonnonsuojelulain 46§ ja 47§:n lintulajit sekä uhanalaiset päiväpetolinnut.....	6
3.3	Muu lajisto	6
3.4	Muuttolinnuston suojelupistearvo.....	6
3.5	Linnustollisesti arvokkaimmat muutonaikaiset alueet	6
3.6	Muuttolinnuston muutokset.....	7
4	YHTEENVETO JA JOHTOPÄÄTÖKSET.....	7
5	VIITTEET	8

Liitteet

Liite 1	Inventointialueen sijainti
Liite 2	Linnustollisesti keskeisimpien alueiden ja laskentapisteen sijoittuminen selvitysalueella
Liite 3	Pistelaskennan perustulokset

Pohjakartta-aineisto © Maanmittauslaitos lupanro 48/MML/10

Pöyry Finland Oy

Juha Kiiski, fil. yo	Maastotyöt ja raportointi
Juha Parviainen, FM	Raportointi

Yhteystiedot
PL 20, Tutkijantie 2 A
90571 Oulu
puh. 010 33280
sähköposti etunimi.sukunimi@poyry.com

1 JOHDANTO

Lintuneva sijaitsee Teuvan kunnan koillisosassa, Jurvan taajamasta noin 9 kilometriä etelään. Alue sijaitsee puolittain Teuvan kunnan ja Kurikan kaupungin mailla. Alueelle suunnitellaan turvetuotantoaluetta ja tähän liittyen alueella tehtiin muuttolinnustaselvitys keväällä 2010. Selvitys on tehty Vapo Oy:n toimeksiannosta. Tässä raportissa esitetään Lintunevan selvitysalueella havaittu muuttolinnusto yksilömäärineen, arvio alueen muutonaikaisesta merkityksestä ja alueen linnustollisesti arvokkaat muutonaikaiset alueet. Lintunevan hankealueen pinta-ala on 149 ha. Hankealueen sijainti on esitetty liitteessä 1 ja sen tarkempi rajausta liitteessä 2.

Lintunevan hankealuetta halkoo pohjois-eteläsuunnassa Jurvasta Noronkylään kulkeva maantie (seututie 685). Turvetuotantoalue on suunniteltu pääosin tien itäpuoliselle suoalueelle. Tien länsipuolelle turvetuotantoaluetta on suunniteltu n. 30 ha:n alalle.

Lintunevan länsipuolinen alue on pääosin harvapuustoista (mänty) rämeiden ja rimpien muodostamaa mosaiikkia, jossa esiintyy runsaasti pieniä lampareita ja lampia. Alue on valtaosin karua tupasvillarämetyyppistä rämettä, jota rikkovat rimpilampareet ja paikoin rahkasammalrimmiköt. Maantien itäpuolinen osa koostuu karuista rämeistä, ja välipintaneuvoista. Paikoin esiintyy rimpisyyttä. Lintunevan alue on pääosin melko luonnontilaista / luonnontilaisen kaltaista. Vaikka alueella on yleisesti yksittäisiä ojia, ei aluetta voi pitää ojitetuna suona. Alueen kasvillisuudessa on paikoin nähtävissä yksittäisten ojen ja suoalueen reunojen ojituksen kuivattavaa vaikutusta, mutta alueen yleisilme on säilynyt pääosin luonnontilaisen kaltaisena. Lintunevan muuttuneimpia osia ovat itäosan eteläisimmät ja pohjoisimmat osat, joilla puusto on tihtynyt ja pintakasvillisuus selvimmin muuttunutta. Avoimia nevoja esiintyy kapeahkoina juotteina selvitysalueen itäosassa sekä vähäisemmässä määrin alueen länsiosan eteläosissa.

2 LASKENTAMENETELMÄ

Lintunevan kevätmuutonaikaista linnustoa selvitettiin pistelaskennan sovelluksella kahtena päivänä huhti- ja toukokuussa 2010. Pistelaskennassa noudattiin maalinnuston pistelaskennan (Koskimies & Väisänen 1988) ohjeita soveltuvin osin. Maastotyöt suoritettiin 28.4. ja 11.5.2010, klo 6.00 – 11.00 välisenä aikana. Sää laskentojen aikana oli pääasiassa leuto, vähätuulinen ja sateeton. 28.4.; + 2 – 10 °C, tyyni – 4 m / s, pilvetön ja poutainen. 11.5.; n. + 4 – 12 °C, tyyni – 2 m / s, täysin pilvinen ja poutainen. Näkyvyys laskentojen aikana oli hyvä.

Lintunevan selvitysalueeksi määrättiin lähes koko Lintunevan suoalue. Tämä katsottiin tarpeelliseksi, koska suunnitellun turvetuotantoalueen vaikutusalue ulottuisi mitä todennäköisemmin myös Lintunevan rimpiselle länsiosalle. Laskentapistettä oli 28.4. 11 ja 11.5. 17 kappaletta. Laskentapisteen sijainti on esitetty liitteessä 2.

2.1 Pistelaskenta

Pistelaskenta on menetelmänä kehitetty ensisijaisesti pesimälinnuston kantojen seurantaan. Se soveltuu kuitenkin hyvin myös muutonaikaisen linnuston seurantaan (Turveteollisuusliitto ry 2002). Pistelaskennan pääperiaatteena on havainnoida lintuja vakioituilla pisteillä vakioitujen ajan. Lintunevan havainnointipisteiden sijainnit ja laskentareitti määrättiin pitkälti

esityöskentelyssä. Peruskartan ja ilmakuvien avulla pisteet pyrittiin valitsemaan siten, että pisteitä olisi kattavasti koko hankealueen avoimilla osilla suota ja pisteiltä olisi hyvä näkyvyys ympäristöön. Pisteiden väliseksi minimietäisyydeksi valittiin 350 metriä, samojen lintuyksilöiden useaan kertaan laskemisen välttämiseksi. Kullakin pisteellä havainnoitiin 10 minuutin ajan. Havainnointipisteellä kirjattiin ylös kaikki selvitysalueella havaitut lintuyksilöt. Myös ylilentävät linnut on liitetty tuloksiin, mikäli havaittu lintu / linnut ovat mahdollisesti käyttäneet aluetta muutonaikaisena levähdysalueena tai ruokailupaikkana. Selvästi alueen yli muuttaneita lintuja ei tuloksiin sisällytetty (esim. korkealla alueen yli lentävät linnut). Tuloksissa on pyritty esittämään eri lajeja koskevien havaintojen laatua.

Pistelaskennan soveltava osuus liittyy havainnointipisteiden välisiin siirtymiin. Alueen linnustoa havainnoitiin myös pisteiden välisillä siirtymillä ja havaitut linnut kirjattiin varsinaisenistelaskennan tapaan ylös. Havainnointi ja havaintojen ylöskirjaus siirtymillä on perusteltua; ilman sitä valtaosa mm. metsäkanalintu- ja kurkihavainnoista olisi jäänyt tuloksien ulkopuolelle.

Lintunevan selvitysalueen linnuston muutonaikaista merkitystä arvioitiin Asantin ym. (2003) mukaan.

3 TULOKSET

3.1 Muuttolinnuston yleiskuvaus

Lintunevan muuttolaskennoissa havaittiin yhteensä 47 lajia ja 457 lintuyksilöä (liite 3). Havaittu lajisto koostui sekä alueella pesivistä että alueella levähtäneistä tai alueen kautta muuttaneista linnuista. Alueen selvään muuttolinnustoon kuului mm. kurkia, kahlaajia sekä metsien ja soiden varpuslintuja. Havainnointipäivinä ei Lintunevalla havaittu juurikaan suuria muuttoparvia. Suurin havaittu parvi oli 11.5. nähty 25 niittykirvisen parvi. Kahlaajia ja vesilintuja alueella havaittiin poikkeuksetta alle kymmenen linnun parvissa tai yksittäin. Kahden päivän aikana havaittiin vesilintuja yhteensä 38 yksilöä ja kahlaajia 73 yksilöä.

Maastopäivinä havaittujen lintuyksilöiden lukumäärä vaihteli selvästi päivien välillä. 28.4. havaittiin yhteensä 32 lajia ja 164 lintuyksilöä, kun 11.5. tehtiin havaintoja 39 lajista ja 293 yksilöstä. Kaikista alueella havaituista linnuista 27 % kuului metsän yleislajeihin, 26 % suolajeihin, 14 % karujen sisävesien lintuihin ja 12 % havumetsälajeihin (taulukko 1). Vaikka päiväkohtaiset havaintomäärät poikkesivat toisistaan selvästi, ei lajiryhmien osuuksissa päivien välillä ollut juurikaan eroa.

Taulukko 1. Lintunevan muuttolaskennoissa havaittujen lintuysilöiden jakautuminen linturyhmittäin (Väisäsen ym. 1998 mukaan).

	Osuus havainnoista (%)		
	28.4.	11.5.	Kaikki havainnot yhteensä
Metsän yleislinnut	29	26	27
Havumetsälinnut	10	13	12
Vanhan metsän linnut	< 1	< 1	< 1
Lehtimetsälinnut	-	< 1	< 1
Pellon ja rakennetun maan linnut	13	10	11
Suolinnut	23	28	26
Tunturilinnut	9	5	6
Karujen sisävesien linnut	13	15	14
Kosteikkolinnut	1	1	1
Yhteensä	100	100	100
Yksilömäärä	164	293	457

On osittain epäselvää, missä määrin havaittu linnusto edustaa alueen pesimälinnustoa. Alueella selkeästi muuttaneita lajeja olivat osa peipoista, kirvisistä, kahlaajista, kurjista, vesilinnuista ja pieni osa muista varpuslinnuista. Valtaosa alueella havaituista varpuslinnuista edustanee alueella pesivää linnustoa – kirvisiä ja peippoja lukuunottamatta. Selkeästi muuttaneita lajeja (ainakin osa selvästi muuttavia) alueella oli ainakin laulujoutsen, kurki, mustaviklo, liro, valkoviklo, kuovi, pikkukuovi, niittykirvinen, peippo ja lapinsirkku.

Laskennassa tavatut vesilinnut havaittiin lähes poikkeuksetta alueen länsiosan rimmikoilla ja pienillä lammilla. Myös suurin osa kahlaajista havaittiin länsiosalla. Selvitysalueen itäosalla havaittiin kahlaajista lähinnä kapustarintoja ja ylilentäviä liroja. Suurin osa alueen varpuslinnuista havaittiin puolestaan Lintunevaa halkovan tien läheisyydessä ja alueen itäpuolen metsänreunoilla. Selvitysalueen keskeisillä suo-osilla havaittiin lähinnä niittykirvisiä, västäräkkejä sekä yksittäisiä rastaista, jotka mitä luultavimmin pesivät alueella.

Muuttolaskennoissa havaitut varpuslinnut on pääosin havaittu joko laulavina (iso osa pesiviä) tai alueen yli matalalla lentäneitä (paikallisia tai muuttavia). Varpuslinnuista selkeitä parvia muodostivat ainoastaan peipot ja niittykirviset.

Riekko (*Lagopus lagopus*) kuuluu Lintunevan pesimälajistoon. Selvitysalueen itäosassa havaittiin kaksi ja länsiosalla yksi riekko.

Lintunevalla havaitut kalalokit (*Larus canus*) ja harmaalokit (*Larus argentatus*) saattavat pesiä alueella. Lähes kaikki lokkilinnut havaittiin länsiosan rimmikoilla.

Muista lajeista mainittakoon pohjansirkku (*Emberiza rustica*), joka on voimakkaasti taantunut puustoisia soita ja soiden reunusmetsiä elinympäristönään käyttävä laji. Laulava koiras havaittiin selvitysalueen länsireunan rämeellä.

3.2 Suojelullisesti huomattavat lintulajit

Suojelullisen aseman omaavia lajeja havaittiin laskennoissa yhteensä 17 ja 125 lintuyksilöä (taulukko 2). Suojelullisen aseman lajit kattavat yhteensä 27 % kaikista alueella havaituista lintuyksilöistä.

Valtaosa suojelullisen aseman omaavista lajeista havaittiin Lintunevan länsipuolisella osalla.

Taulukko 2. Lintunevan muuttolintulaskennoissa havaitut suojelullisen aseman omaavat lajit ja havaitut yksilömäärät. EU viittaa EU:n lintudirektiivin liitteen I lajeihin, UH kansalliseen uhanalaisluokitukseen (Rassi ym. 2001), EVA erityisvastuulajeihin ja Al. uh. alueellisesti uhanalaisiin lajeihin. Alleviivatut lajit ovat suolajeja (Väisänen ym. 1998 mukaan). NT = silmälläpidettävä, VU = vaarantunut.

Laji	Tieteellinen nimi	Suojelullinen asema				Havaittu yksilömäärä		Havaittu yksilömäärä yhteensä
		EU	UH	EVA	Al. uh.	28.4	11.5	
Laulujoutsen	<i>Cygnus cygnus</i>	x		x		5	3	8
<u>Metsähanhi</u>	<i>Anser fabalis</i>		NT	x	x	7		7
Tavi	<i>Anas crecca</i>			x		3	10	13
Telkkä	<i>Bucephala clangula</i>			x		5	4	9
Teeri	<i>Tetrao tetrix</i>	x	NT	x		11	2	13
Mustakurkku-uikku	<i>Podiceps auritus</i>	x					2	2
Kalasääski	<i>Pandion haliaetus</i>	x	NT			1		1
Kurki	<i>Grus grus</i>	x				6	4	10
Kapustarinta	<i>Pluvialis apricaria</i>	x				15	13	28
<u>Pikkukuovi</u>	<i>Numenius phaeopus</i>			x	x	1		1
Kuovi	<i>Numenius arquata</i>			x			3	3
<u>Mustaviklo</u>	<i>Tringa erythropus</i>			x			2	2
<u>Valkoviklo</u>	<i>Tringa nebularia</i>			x			3	3
<u>Liro</u>	<i>Tringa glareola</i>	x		x	x	4	20	24
Naurulokki	<i>Larus ridibundus</i>		VU		x	1	2	3
Käki	<i>Cuculus canorus</i>		NT				4	4
Leppälintu	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>			x			2	2
Suojelullisesti merkittävät lajit		7	5	11	4	59	66	125
Kaikki lajit						164	293	457

3.2.1 EU:n lintudirektiivin lajit, EVA-lajit sekä UHEX-lajit

Laulujoutsenia (*Cygnus cygnus*, EU, EVA) havaittiin länsiosan pienillä lampareilla sekä alueen yli lentäneinä, kiertelevinä yksilöinä. Tuloksiin ei sisälly selkeästi alueen yli muuttaneet parvet. Osa havainnoista saattaa koskea alueella pesivää paria. Laji on pesinyt Lintunevan länsiosan lammilla ainakin vuonna 2008 (Oja & Oja 2008).

Metsähanhista (*Anser fabalis*, NT, EVA) tehtiin alueella ainoastaan yksi havainto. Seitsemän linnun parvi ylitti alueen hyvin matalalla hankealueen pohjoisosissa. On epävarmaa, onko parvi lepäillyt Lintunevan alueella.

Taveja (*Anas crecca*, EVA) havaittiin ainoastaan Lintunevan länsiosan rimmillä ja lampareilla. Viiden linnun parven lisäksi havaittiin sekä selkeästi pareutuneita pareja että yksinäisiä lintuja.

Telkkiä (*Bucephala clangula*, EVA) nähtiin ainoastaan länsiosan lampareilla. Yhtä lintua lukuunottamatta kyse on pariutuneista linnuista. Telkkä on kuulunut aiemmin alueen pesimälajistoon (Rinta-Keturi 1985).

Mustakurkku-uikkupari (*Podiceps auritus*, EU) nähtiin länsipuolen suurimmalla lammella. Kyse on ilmeisesti alueella pesivästä parista, sillä laji on kuulunut alueen satunnaiseen pesimälajistoon jo 1970-luvulta lähtien (Rinta-Keturi 1985).

Teerestä (*Tetrao tetrix*, EU, NT, EVA) tehtiin havaintoja selvitysalueen lounaisosassa, jossa sijaitsee teerien soidinpaikka. 1. laskenta-aamuna paikalla oli vähintään yhdeksän teerikukkoa. Lisäksi selvitysalueen eteläosassa havaittiin kaksi koirasta.

Kalasääski (*Pandion haliaetus*, EU, NT) havaittiin kiertelevänä. Sääksi kierteli Lintunevan rimmikoilla.

Kurkea (*Grus grus*, EU) havaittiin koko selvitysalueella. Sekä itä- että länsiosalla pesii lintujen käyttäytymisestä päätellen ainakin yksi pari. Muut havainnot koskevat alueella kierrelleitä, muuttaviksi tulkittuja lintuja.

Kapustarinta (*Pluvialis apricaria*, EU) oli alueen runsain kahlaaja (yht. 28 yksilöä). Muutamaa lintua lukuunottamatta lajia havaittiin alueella paikallisena. Kapustarinnan kohdalla on hankala varmuudella sanoa, mikä osuus linnuista olisi muuttavia. Alueen länsipuolella on pesinyt 70- ja 80-luvulla 3 – 18 paria (Rinta-Keturi 1985) ja hankealuearajauksella vuonna 2008 (Oja & Oja 2008) viisi paria. Todennäköisesti suurin osa havaituista linnuista on alueella pesiviä. Valtaosa kapustarinnoista havaittiin eri puolilla läntistä osaa. Itäosan avoimemmilla nevoilla ja rämenevoilla pesinee ainakin kaksi paria.

Pikkukuovista (*Numenius phaeopus*, EVA) tehtiin havainto alueen itäisen osan yli matalalla lentäneestä linnusta. Tulkittu muuttavaksi.

Kuoveja (*Numenius arquata*, EVA) havaittiin matalalla lentävinä alueen länsiosassa. Linnut on tulkittu muuttaviksi, vaikka laji onkin aiemmin kuulunut hankealueen pesimälajistoon (Oja & Oja 2008).

Mustavikloja (*Tringa erythropus*, EVA) havaittiin Lintunevan länsiosassa alueelle laskeutuvina. Linnut tulkittu muuttaviksi.

Valkovikloja (*Tringa nebularia*, EVA) havaittiin sekä alueen itä- että länsiosissa lennossa. Valkoviklot on tulkittavissa muuttaviksi.

Liroja (*Tringa glareola*, EU, EVA) havaittiin 1. päivänä 4 ja 2. päivänä 20 yksilöä. Noin 2/3 osaa linnuista havaittiin tien länsipuolisella osalla. Lirojen kohdalla osa havainnoista koskee alueella pesiviä lintuja.

Naurulokkeja (*Larus ridibundus*, VU) havaittiin länsiosan lammikoilla ruokailevina.

Käkiä havaittiin pääasiassa alueen itäosalla ja sen metsänreunoilla paikallisena. Laji on kuulunut alueen pesimälajistoon aiempina vuosina (Rinta-Keituri 1985, Oja & Oja 2008).

Selvitysalueella havaitut leppälinnut (*Phoenicurus phoenicurus*, EVA) olivat Lintunevan maantien tuntumassa tai alueen reunusmetsissä laulaneita koiraita.

3.2.2 Luonnonsuojelulain 46§ ja 47§:n lintulajit sekä uhanalaiset päiväpetolinnut

Lintunevan muuttolintulaskennoissa ei havaittu luonnonsuojelulain 46§ ja 47§:n lintulajeja, eikä uhanalaisia päiväpetolintuja.

3.3 Muu lajisto

Lintunevan itäpuolisen osan keskiosien rämeillä havaittiin metson ruokailupuita ja jätöksiä. Paikkalintuna laji kuuluu alueen pesimälajistoon.

3.4 Muuttolinnuston suojelupistearvo

Lintunevan muutonaikaista merkitystä arvioitiin Kosteikkojen linnuston suojeluarvo-teoksessa (Asanti, ym. 2003) esitetyn luokituksen mukaisesti. Muuttolaskentojen tulosten perusteella Lintunevan alue olisi tulkittavissa maakunnallisesti arvokkaaksi muuttolintujen levähdysalueeksi. Määritelmän mukaan maakunnallisesti arvokkaalla levähdysalueella

”tavataan alueellisesti uhanalaisia muuttolintulajeja (lista C) tai tavataan säännöllisesti isoja arkoja lajeja (lista D), parhaimmillaan kymmeniä kerrallaan; haikaroita useita kerrallaan tai ainakin jossakin vaiheessa muuttokautta kerrallaan vähintään 500 vesilintua tai 250 kahlaajaa.”

Lintunevan muuttolintulaskennoissa tavattiin listan C lajeista kalasääski, mustaviklo ja metsähanhi.

Listan D lajeista alueella havaittiin laulujoutsen ja kurki. Näitä lajeja ei ei havaittu alueella kuitenkaan kymmeniä kerralla. Luokan saavuttamiseen riittää kuitenkin yhden kriteerin täyttyminen (Asanti, ym. 2003).

3.5 Linnustollisesti arvokkaimmat muutonaikaiset alueet

Lintunevan arvokkaimpien muutonaikaisten alueen arviointia hankaloittaa epäselvyys alueella tavattujen lintujen pesinnästä alueella. Kahden päivän tarkkailu alueella ei kerro koko muuttokautena alueen läpi muuttavasta linnustosta.

Kahden päivän havainnoinnin perusteella voidaan sanoa Lintunevan länsiosien rimmikkoisen ja lampia sisältävän alueen olevan muuta aluetta runsaslintuisempi muuttoaikana. Alue sijaitsee pääosin hankerajauksen ulkopuolella. Alueella havaittu lajisto edustaa osin alueen pesimälinnustoa. Alueella pesivän linnuston osuuden tarkemman arvion esittämiseksi olisi alueella tullut suorittaa kesällä 2010 pesimälinnustolaskenta. Lintunevan linnustosta tehtyjen aiempien selvitysten (Rinta-Keituri 1985, Oja & Oja 2008) tulokset kuitenkin antavat viitteitä siitä, että esim. alueella havaituista kahlaajista huomattavakin osa saattaa olla alueella pesiviä. Linnustollisesti arvokkaimmat muutonaikaiset alueet on esitetty liitteessä 2.

3.6 Muuttolinnuston muutokset

Lintunevan muuttolinnustosta ei ole tiedossa olevia selvityksiä tai havaintoja. Lintunevan länsiosan rimmikoilla on aiemmin metsästetty metsähanhia (Penttilä 17.9.2010), mutta nykyään alueella metsästetään satunnaisemmin. Lintuneva on alueellisesti harvoja hanhenmetsästyksen soveltuvia alueita. Alueella syksyisin levähtävien metsähanhien määrät ovat olleet kuitenkin melko vaatimattomia – enintään muutamia kymmeniä (Penttilä 17.9.2010).

4 YHTEENVETO JA JOHTOPÄÄTÖKSET

Lintunevan muuttolinnustoa selvitettiin pistelaskennan sovelluksella 28.4. ja 11.5.2010. Selvitysalue oli hankerajausta suurempi, käsittäen lähes koko Lintunevan suoalueen. Selvitysalueella havaittiin yhteensä 47 lajia ja 457 lintuyksilöä. Alueella havaittu linnusto edustaa todennäköisesti valtaosin alueen pesimälajistoa. Selkeimmin alueella havaituista linnuista muuttavia oli suuri osa peipoista, niittykirvisistä sekä pieni osa alueen muista varpuslinnuista. Alueella havaituista kahlaajista ja vesilinnuista suuren osan voi olettaa pesivän alueella. Metsähanhet sekä osa alueen kurjista, joutsenista oli tulkittavissa muuttaviksi. Vesilintujen päiväkohtaiset summat olivat noin 20 yksilöä ja kahlaajillakin maksimissaan noin 50 yksilöä.

Muuttolintuselvityksessä havaittiin yhteensä 17 suojelullisen aseman omaava lajia, joista yhdeksän todennäköisesti pesii alueella. Lajeista kuusi oli varmasti tai melko varmasti muuttavia. Suojelullisen aseman omaavista lajeista seitsemän kuuluu EU:n lintudirektiivin liitteen I lajeihin ja 11 Suomen erityisvastuulajeihin. Kansallisen uhanalaisluokituksen varsinaisesti uhanalaisista lajeista Lintunevalla havaittiin vaarantuneeksi (VU) luokiteltu naurulokki.

Lintunevan muuttohavainnoinnissa valtaosa suojelullisista lajeista, kahlaajista ja vesilinnuista havaittiin hankerajauksen ulkopuolisella, rimpiä ja pieniä lampia sisältävällä osalla. Pääosa varpuslinnuista havaittiin alueen itäosalla, sen reunamilla ja maantien varren kangassaarekkeilla. Muuttolaskennan perusteella Lintuneva on maakunnallisesti arvokas lintujen muutonaikainen levähdysalue. Lintunevan muuttolaskennan perusteella alueen arvokkainta osaa ovat länsiosan rimpiä ja lampia sisältävä alue. Aiempien Lintunevalla tehtyjen pesimälinnustoselvitysten valossa huomattava osa alueella havaituista linnuista saattaa pesiä alueella.

5 VIITTEET

Asanti, T., Gustafsson, E., Hongell, H., Hottola, P., Mikkola-Roos., Osara, M., Ylimaunu, J. ja Yrjölä, R. 2003: Kosteikkojen linnuston suojeluarvo. Suomen ympäristö 596. Suomen ympäristökeskus, Helsinki.

Koskimies, P. & Väisänen, R. A. 1988. Linnustoseurannan havainnointiohjeet. Helsingin yliopiston eläinmuseo. Helsinki.

Oja, J. & Oja, S. 2008. Jurvan/Teuvan Lintunevan pesimälinnustaselvitys 2008. Suomen luontotieto Oy 43/2008.

Penttilä Henry. Puheenjohtaja. Jurvan riistanhoitoyhdistys. Puhelinhaastattelu 17.9.2010.

Rassi, P., Alanen, A., Kanerva, T. & Mannerkoski, I. (toim.) 2001. Suomen lajien uhanalaisuus 2000. - Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki, 432 s.

Rinta-Keituri, J. 1985. Lintunevan linnusto. Hippiäinen: 15. vsk, no. 2, s. 10 – 13.

Turveteollisuusliitto ry. 2002: Turvetuotannon ympäristövaikutusten arviointi. Ohjeita turvetuotannon luonto- ja naapuruussuhdevaikutusten arvioimiseksi.

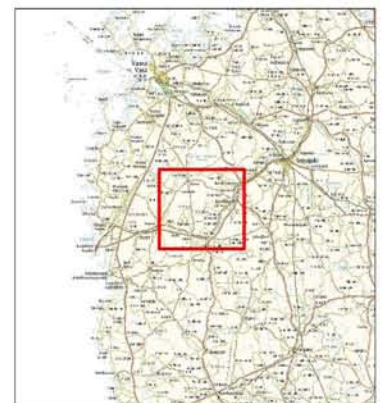
Väisänen, R.A., Lammi, E., Koskimies, P. 1998: Muuttuva pesimälinnusto. - Otavan kirjapaino, Keuruu.

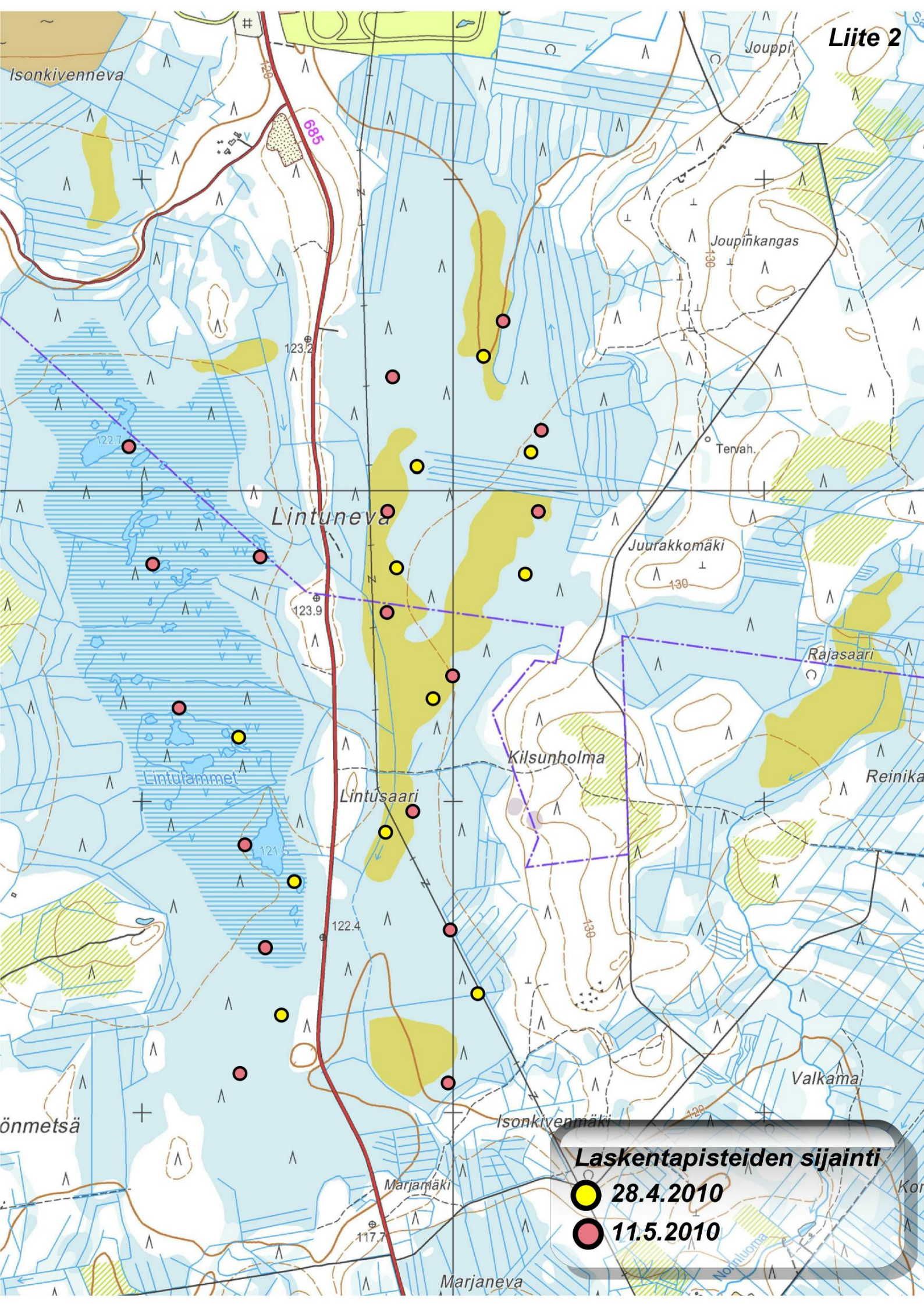

Mittakaava 1:200000

Koordinaattijärjestelmä: KKJ-yrk

Nurkkapisteen koordinaatit: 6932064:3230486 - 6968664:3269286

LIITE 3

Lintunevan muuttolaskentojen perustulokset

Lintunevan muutontarkkailuissa 28.4. ja 11.5.2010 havaitut lajit ja yksilömäärät. EU viittaa EU:n lintudirektiivin liitteen I lajeihin, UH kansalliseen uhanalaisluokitukseen (Rassi, ym. 2001), EVA erityisvastuulajeihin ja Al. uh. alueellisesti uhanalaisiin lajeihin. Alleviivatut lajit ovat suolajeja (Väisänen ym. 1998 mukaan). NT = silmälläpidettävä, VU = vaarantunut.

Laji	Tieteellinen nimi	Suojelullinen asema				Havaittu parimäärä		Havaittu yksilömäärä yhteensä
		EU	UH	EVA	Al. uh.	28.4	11.5	
Laulujuoutsen	<i>Cygnus cygnus</i>	x		x		5	3	8
Metsähanhi	<i>Anser fabalis</i>		NT	x	x	7		7
Tavi	<i>Anas crecca</i>			x		3	10	13
Sinisorsa	<i>Anas platyrhynchos</i>					1		1
Telkkä	<i>Bucephala clangula</i>			x		5	4	9
Riekkö	<i>Lagopus lagopus</i>					2	1	3
Teeri	<i>Tetrao tetrix</i>	x	NT	x		11	2	13
Mustakurkku-uikku	<i>Podiceps auritus</i>	x					2	2
Kalasääski	<i>Pandion haliaetus</i>	x	NT			1		1
Kurki	<i>Grus grus</i>	x				6	4	10
Kapustarinta	<i>Pluvialis apricaria</i>	x				15	13	28
Töyhtöhyppä	<i>Vanellus vanellus</i>					5	6	11
Pikkukuovi	<i>Numenius phaeopus</i>			x	x	1		1
Kuovi	<i>Numenius arquata</i>			x			3	3
Mustaviklo	<i>Tringa erythropus</i>			x			2	2
Valkoviklo	<i>Tringa nebularia</i>			x			3	3
Metsäviklo	<i>Tringa ochropus</i>						1	1
Liro	<i>Tringa glareola</i>	x		x	x	4	20	24
Naurulokki	<i>Larus ridibundus</i>		VU		x	1	2	3
Kalalokki	<i>Larus canus</i>					6	26	32
Harmaalokki	<i>Larus argentatus</i>					1	2	3
Sepelkyyhky	<i>Columba palumbus</i>					2	2	4
Käki	<i>Cuculus canorus</i>		NT				4	4
Käpytikka	<i>Denrocopos major</i>						1	1
Metsäkirvinen	<i>Anthus trivialis</i>					5	25	30
Niittykirvinen	<i>Anthus pratensis</i>					18	53	71
Västaräkki	<i>Motacilla alba</i>					8	9	17
Punarinta	<i>Erithacus rubecula</i>					4	2	6
Leppälintu	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>			x			2	2
Mustarastas	<i>Turdus merula</i>						1	1
Räkättirastas	<i>Turdus pilaris</i>					2	3	5
Laulurastas	<i>Turdus philomelos</i>					4	4	8
Kulorastas	<i>Turdus viscivorus</i>					1	2	3
Pajulintu	<i>Phylloscopus trochilus</i>						7	7
Hömötiainen	<i>Parus montanus</i>					4		4
Töyhtötiainen	<i>Parus cristatus</i>					2		2
Talitiainen	<i>Parus major</i>					4		4
Varis	<i>Corvus corone</i>					3	2	5
Korppi	<i>Corvus corax</i>					2	2	4
Peippo	<i>Fringilla coelebs</i>					19	34	53
Järripeippo	<i>Fringilla montifringilla</i>						2	2
Vihervarpunen	<i>Carduelis spinus</i>					7	23	30
Urpiainen	<i>Carduelis flammea</i>					3		3
Käpylintulaji	<i>Loxia sp.</i>						4	4
Lapinsirkku	<i>Calcarius lapponicus</i>						1	1
Keltasirkku	<i>Emberiza citrinella</i>					2	5	7
Pohjansirkku	<i>Emberiza rustica</i>						1	1
Suojelullisesti merkittävät lajit		7	5	11	4	59	66	125
Kaikki lajit						164	293	457